

Bruxelles, den 16. november 2023
(OR. en)

15223/23

COH 80
ECOFIN 1153
UEM 350
SOC 750
EMPL 535
COMPET 1087
ENV 1269
EDUC 426
RECH 492
ENER 608
JAI 1449
GENDER 199
ANTIDISCRIM 182
JEUN 256
SAN 646

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité (2. afdeling)/Rådet
Tidl. dok. nr.:	ST 10193/23
Vedr.:	Udkast til Rådets konklusioner om arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene "Regional trends for growth and convergence in the European Union" – Godkendelse

1. Kommissionen offentliggjorde den 2. juni 2023 sit arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Regional trends for growth and convergence in the European Union".
2. Kommissionen fremlagde rapporten på mødet i Gruppen vedrørende Strukturforanstaltninger og Regionerne i den Yderste Periferi den 13. juni 2023.

3. Et udkast til formandskabets konklusioner blev behandlet på møderne i Gruppen vedrørende Strukturforanstaltninger og Regionerne i den Yderste Periferi den 21. september¹, den 12. oktober², den 23. oktober³ og den 8. november⁴. Delegationerne nåede til enighed om udkastet til Rådets konklusioner, således som det foreligger i bilaget til denne note.
 4. De Faste Repræsentanternes Komité opfordres derfor til at henstille til Rådet, at det som A-punkt på en kommende samling godkender disse rådskonklusioner, jf. bilaget til denne note.
-

¹ WK 11665/2023 INIT.
² WK 11665/2023 REV 1.
³ WK 11665/2023 REV 2.
⁴ WK 11665/2023 REV 3.

UDKAST TIL RÅDETS KONKLUSIONER
om arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene "Regional trends for growth and convergence in the EU"

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

1. GLÆDER SIG OVER arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Regional trends for growth and convergence in the European Union", som analyserer konvergens- og vækstsituationen i europæiske regioner i forbindelse med det europæiske semester og reflekterer over samhørighedspolitikken rolle med hensyn til at mindske regionale asymmetrier og forskelle;
2. ANERKENDER, at bæredygtig udvikling i alle regioner og deres modstandsdygtighed er afgørende for økonomisk velstand, social velfærd, udvikling af menneskelig kapital og forbedring af konkurrenceevnen i EU som helhed;
3. ER ENIGT I, at samhørighedspolitikken har bidraget betydeligt til at mindske forskellene og styrke den økonomiske og sociale samhørighed mellem og i regioner i overensstemmelse med den relevante investeringsvejledning, der er skitseret i det europæiske semester. Der er dog stadig betydelige asymmetrier og forskelle med hensyn til BNP samt beskæftigelse og arbejdsløshed, konkurrenceevne og produktivitet, også på intraregionalt plan, som der skal tages hensyn til for at kunne håndtere dem på passende vis. Samhørighedspolitikken bør derfor fortsat spille en rolle i denne henseende;
4. NOTERER SIG, at et stigende antal EU-regioner er i en "udviklingsfælde" eller risikerer at falde i én. Disse regioner har oplevet lange perioder med langsom eller negativ vækst og med små produktivitetstigninger og lille jobskabelse;
5. OPFORDRER Kommissionen TIL at gøre bedst mulig brug af eksisterende data til at analysere samhørighedspolitikken bidrag til regionernes konvergens og EU's velstand som helhed i de seneste årtier og TIL yderligere at analysere årsagerne til regionale forskelle og udviklingsfælder, herunder i regionerne i den yderste periferi;

6. ANERKENDER, at mere udviklede regioner og storbyregioner har en tendens til at have en større koncentration af menneskelig kapital og forsknings- og innovationsaktiviteter og højere arbejdsproduktivitet og konkurrenceevne;
7. PÅPEGER, at den demografiske udvikling samtidig er en alvorlig udfordring i mange regioner i Europa, navnlig i mindre udviklede regioner, fjerntliggende regioner, regioner i den yderste periferi samt ø-, bjerg- og landregioner, og den kan blive forværret af yderligere vanskeligheder ved at udvikle, fastholde og tiltrække talenter og skal derfor tackles;
8. ERKENDER endvidere, at adgangen til basale tjenester fortsat er ringe i en række EU-regioner, herunder mindre udviklede regioner, regioner i den yderste periferi samt øer og bjergområder, uafhængigt af deres nationale resultater. Samhørighedspolitikken bør derfor fortsat bidrage til at lette adgangen til basale offentlige tjenester, herunder investeringer i basal infrastruktur i overensstemmelse med regionale behov som en forudsætning for yderligere konvergens og vækst;
9. ER ENIGT I, at målene for den grønne omstilling og opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050 skaber muligheder, og at en fælles indsats for at nå disse mål er uundværlig. Det indebærer imidlertid også omkostninger, som varierer fra region til region, hvilket risikerer at skabe yderligere forskelle og uligheder. Desuden påvirker de voksende negative konsekvenser af klimaændringerne i alvorlig grad væksten og udviklingen i mange regioner i Europa. Samhørighedspolitikken kan bidrage til at afbøde disse uønskede virkninger og støtte en retfærdig omstilling;
10. GLÆDER SIG OVER anerkendelsen af behovet for at sikre, at relevante EU-politikker og nationale politikker er tilpasset lokale behov og bør tage hensyn til mangfoldigheden og de uensartede vækstmønstre i de europæiske regioner som et centralt element i velstanden i EU som helhed;

11. GLÆDER SIG OVER iværksættelsen af overvejelser om samhørighedspolitikens fremtid med henblik på at undersøge mulighederne for en mere effektiv politik, som vil omfatte klare prioriteter og forenklingsbestræbelser, der bidrager til en afbalanceret og harmonisk udvikling af Den Europæiske Union i de kommende år samt bevarelse af EU's demokratiske og sociale værdier;
12. BEKRÆFTER PÅ NY samhørighedspolitikens rolle som katalysator og stabilisator for det indre marked og lige konkurrencevilkår og som en vigtig bidragende faktor til at efterleve principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder; ANERKENDER dens bidrag til at genskabe balancen i væksten i regioner og områder og til social samhørighed;
13. ANERKENDER, at stærk synergi mellem de forskellige EU-instrumenter gør det muligt at maksimere merværdien af EU's foranstaltninger, og MINDER OM, at en korrekt identifikation af komplementariteten mellem instrumenterne kræver en hensigtsmæssig og velbegrunderet udformning af dem fra begyndelsen, idet overlap mellem deres mål og interventionsområder undgås; FREMHÆVER, at regionalpolitikken bør udnytte synergien mellem europæiske, nationale og regionale instrumenter.
